

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

Βουλευτής Ημαθίας - ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ
Αν. Γραμματέας Κοινοβ. Ομάδας

Γιοβανόπουλος Γ. Κωνσταντίνος

Βουλευτής Ημαθίας – ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ

ΑΝΑΦΟΡΑ

Προς τον κ. Υπουργό Οικονομικών

ΠΑΒ	5041
28 ΙΟΥΝ. 2013	

Θέμα : Τοκογλυφία τραπεζιτών μέσω πιστωτικών καρτών, με μηνιαίους **τόκους σχεδόν τοιπλάσιους των δικαιοπρακτικών (πλέον του 20%).**

Κύριε Υπουργέ,

σας διαβιβάζω άρθρο του Συγγραφέα – τ. Εφέτη κ. Ιώαννη Ζώη, που δημοσιεύθηκε την 18-6-2013 στην εφημερίδα των Τρικάλων “Πρωινός Λόγος”. Πρόκειται για αναφορά ενώπιον του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου όπου εμπεριστατωμένα νομικώς, εμπλουτισμένα νομολογιακώς, κυρίως δε αποδεδειγμένα σε επίπεδο πραγματικών περιστατικών, καταδεικνύεται η προδήλως τοκογλυφική συμπεριφορά της πλειονότητας των τραπεζικών ιδρυμάτων.

Παρακαλώ να λάβετε σοβαρώς υπ' όψιν Σας το μέγα ζήτημα, και αναμένω τις θέσεις δοθέντος ότι με το αυτό ζήτημα υποβάλλω άμεσα και Επίκαιρη Ερώτηση.

Αθήνα, 26-6-2013

Ο Αναφέρων Βουλευτής

Συνημμένα : 1. Φωτοτυπία του άρθρου στην «Πρωινός Λόγος» Τρικάλων

2. Αποδελτίωση του ως άνω κειμένου του άρθρου.

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Άρθρο 36 και 40 ΚΠΔ, δια του Εισαγγελέα Πρωτοδικών Τοικάλων

Αξιότιμε Κύριε Εισαγγελέα,

Μετά από σχεδόν τριετή εμπειρία εφαρμογής του Μνημονίου, μπορεί κανείς κρίνον-τας εκ του αποτελέσματος να εξαγάγει ορισμένα ασφαλή συμπεράσματα. Αυτό που αρχικά παρουσιάστηκε ως πρόγραμμα «διάσωσης» αποδεικνύεται τελικά, πέραν πάσης αμφιβολίας, ότι ήταν ένα σχέδιο καθολικής άλωσης της χώρας. Ό,τι, δηλαδή, πολλοί είχαν επισημάνει εξαρχής. Μόνο που ούτε οι πλέον υποψιασμένοι περίμεναν την έκταση της καταστροφής που θα ακολουθούσε. Η ανάγκη άρσης των στρεβλώσεων, δημοσιονομικής εξυγίανσης, αντιμετώπισης της διαφθοράς, διόρθωσης των πάμπολλων προβλημάτων που είχαν η ελληνική Οικονομία και η ελληνική Διοίκηση – όλα υπαρκτά και αίτια της ελληνικής «χωλότητας» και φούσκας – αποτέλεσε το πρόσχημα ξένων δυνάμεων και των εγχώριων συνεργατών τους για την ταχεία κατάλυση της εθνικής κυριαρχίας και όλων των ζωτικών κρατικών λειτουργιών.

Η Ελλάδα μετατράπηκε σ' έναν ζωντανό – νεκρό. Σ' έναν οργανισμό που έχει προσβληθεί από μικρόβιο, το οποίο τον απομυζά και τον αποσυνθέτει. Ας δούμε ενδεικτικά μερικά γεγονότα, για να διαπιστώσουμε πού βρισκόμαστε σήμερα. Τούρκοι εξαγοράζουν ελληνικές επιχειρήσεις, επιδιώκοντας πολλά περισσότερα από την επίτευξη οικονομικών στόχων. Η επιχειρηματικότητα γίνεται βραχίονας του τουρκικού επεκτατισμού αλλά και του ισλαμικού φονταμενταλισμού. Το ελληνικό κράτος παρακολουθεί απαθές την εξέλιξη μιας επαπειλούμενης νέας εθνικής περιπέτειας.

Η οικονομική κρίση οδηγεί σε ραγδαία δημογραφική συρρίκνωση. Στην υπογεννητικότητα ήρθε να προστεθεί η μετανάστευση Ελλήνων, που αναζητούν τρόπους επιβίωσης στο εξωτερικό. Το πρόβλημα είναι και ποιοτικό και ποσοτικό. Γερνάμε και γινόμαστε λιγότεροι και ταυτόχρονα πολύτιμο ανθρώπινο δυναμικό εγκαταλείπει τη χώρα. Αντί να ληφθούν άμεσα μέτρα για την αντιμετώπιση της κατάστασης, επιβαρύνονται οι πολύτεκνοι και φορολογούνται τα παιδιά, ενώ οι νέοι αδυνατούν πλέον

να κάνουν οικογένεια, διότι οι περισσότεροι είτε είναι άνεργοι είτε υποαμείβονται.

Μετά την εκμηδένιση του αμυντικού προϋπολογισμού και τις προφανείς επιπτώσεις στο αξιόμαχο των Ενόπλων Δυνάμεων, η τρόικα προτείνει την κατάργηση της στρατιωτικής θητείας και τη σύσταση επαγγελματικού Στρατού. Το γεγονός και μόνο ότι οι δανειστές έχουν λάβει το δικαίωμα να διατυπώνουν υποδείξεις για το τι Άμυνα θα έχει η χώρα είναι δηλωτικό της πλήρους παράδοσης που έχει υπάρξει. Πουθενά, σε κανένα μέρος του κόσμου δεν υπάρχει τέτοιο προηγούμενο. Μόνο σε ηττημένους πολέμου επιβάλλεται ενίστε από τους νικητές περιορισμός στο είδος και στην οροφή Στρατού που θα έχουν. Στην Ελλάδα, μέσω των αμυντικών περικοπών, της μείωσης εισακτέων στις σχολές των Ενόπλων Δυνάμεων και της υπόδειξης για επαγγελματικό Στρατό, επιβάλλονται αμφότερα.

Τα Σκόπια διεκδικούν ελληνική Ιστορία και εδάφη. Η Αλβανία ονειρεύεται κράτος, που ξεκινά από τις Πρέσπες και διώκει απηνώς την ελληνική μειονότητα. Η Τουρκία απειλεί, παραβιάζει, προειδοποιεί, απαγορεύει, αποθρασύνεται στο Αιγαίο, στην Κύπρο, στη Θράκη, στο Καστελόριζο, παρότι χάνει πόλεμο μέσα στο ίδιο της το έδαφος. Η Κύπρος, ειδικότερα, δεν υφίσταται πλέον ως οικονομική οντότητα. Η Ελλάδα έχει γίνει παγκόσμιο κέντρο διερχόμενων λαθρομεταναστών, ενώ το Δουβλίνο III ετοιμάζεται να βάλει και τρίτη κλειδαριά προκειμένου οι Ευρωπαίοι να διασφαλίσουν ότι όσοι μπαίνουν παράνομα στη χώρα θα μένουν για πάντα εδώ. Η είδηση ότι δάσκαλοι συγκέντρωσαν χρήματα για να τα διαθέσουν σε σχολεία, όπου ορισμένα παιδιά δεν έχουν τη δυνατότητα να αγοράσουν ούτε ένα κουλούρι στο διάλειμμα, θα αρκούσε από μόνη της να εξηγήσει όλα τα υπόλοιπα. Ένα κράτος που δεν μπορεί να εξασφαλίσει έστω ένα κουλούρι σε μαθητές που δεν έχουν χρήματα να το αγοράσουν, πώς να διασφαλίσει τα εθνικά συμφέροντα;

Μια χώρα που ετοιμάζεται να διανύσει τον έκτο χρόνο ύφεσης, έχοντας ήδη επίσημη ανεργία περίπου στο 25% -στους νέους προσεγγίζει το 60% -, στην οποία σημειώνονται καθημερινά αυτοκτονίες λόγω ανέχειας, χιλιάδες νοικοκυριά ζουν δίχως ηλεκτρικό, τα δύο τρίτα του πληθυσμού είτε βρίσκονται κάτω από το όριο της φτώχειας είτε διολισθαίνουν προς τα εκεί, και παρ' όλα αυτά η κυβέρνησή της συνεχίζει την ίδια ανελέητη πολιτική, δεν μπορεί να συνεχίσει έτσι για πολύ. Οχι χωρίς να ξεσπάσουν ακόμα πιο άγριες καταστάσεις. Οι εκβιασμοί των δανειστών είναι

υπαρκτοί. Σε λίγο όμως δεν θα έχουν νόημα για ολοένα και περισσότερους.

Όταν ο άλλος δεν έχει δουλειά, ηλεκτρικό, να φάει και να ταΐσει το παιδί του, δεν θα τον νοιάζει αν θα πάρουμε τη δόση ή όχι. Οι εκβιασμοί, εξάλλου, διατυπώνονται σ' ένα δεδομένο πολιτικό περιβάλλον που τους επέτρεψε να εφαρμόσουν – όπως έχουν παραδεχτεί και οι ίδιοι και οι Έλληνες πολιτικοί – ένα άνευ προηγουμένου παγκόσμιας εμβέλειας οικονομικό, κοινωνικό και πολιτικό πείραμα χωρίς να βρουν αντίσταση. Και είναι γνωστό τι συμβαίνει στα πειραματόζωα. Τα συμπεράσματα από τα πειράματα, είτε πετύχουν είτε όχι, εξάγονται, τα πειραματόζωα όμως κατά κανόνα δεν επιβιώνουν.

Η όλη κατάσταση στη χώρα μας, λόγω της ασκούμενης μνημονιακής πολιτικής πάντοτε, συνιστά κατά νόμον εξαιρετικό και απρόβλεπτο γεγονός. Τέτοιο δε είναι το γεγονός που προκαλείται από ασυνήθιστες πολιτικές, οικονομικές, φυσικές και κοινωνικές συνθήκες (βλ. Απ. Γεωργιάδη, ΣΕΑΚ Ι, άρθ. 388, σελ. 792, αρ.21, Σπιριδάκη – Περάκη, ΑΚ, άρθ. 388 αρ.1, Εφ.Αθ. 3875/1970 Αρμεν.1971.408, Εφ. Αθ. 9781/1982 ΝοΒ 1983.375, Εφ. Αθ.3627/1997 Αρχ. Ν 1999.128, Εφ. Πειρ. 2/1967 Αρχ.Ν 1968.277, Εφ. Θεσ. 534/1955 ΕΕΝ 1956.192, ΜΠ Θεσ. 32962/2001 Αρμ. 2002. 1453,ΜΠ Καβ 20/2001 Αρμ. 2002.1481), π.χ. η απαγόρευση εξαγωγών, η πετρελαϊκή κρίση (ΑΠ 1733/1986 ΝοΒ 1987.1057), η απότομη αύξηση της τιμής των ακινήτων (ΑΠ 34/1965 ΝοΒ 1965.736), η θεαματική υποτίμηση του νομίσματος (πρβλ. από την εκτεταμένη νομολογία: ΑΠ 1171/2004 αδημ., ΑΠ 678/1996 ΕΛΛ.Δνη 1998. 593, ΑΠ 676/1994 ΕΕΝ 1995.442, ΑΠ 1138/1990 ΕΕΝ 1991.445, ΑΠ 509/1962 ΝοΒ 1963.159, ΑΠ 34/1965 ΝοΒ 1965.736 κ.ά), ο πληθωρισμός (Εφ. Θεσ. 20/1962 ΝοΒ 1963.1149), η πτώση της εμπορικής κίνησης σε ορισμένη περιοχή (εδώ σε όλη τη χώρα) (ΜΠ Λάρ.548/2000 Δικογρ. 2000.122), η κατ' αρχάς απρόοπτη αυξοείωση των τιμών (Εφ. Αθ. 9781/1982 ΝοΒ 1983.375, Εφ. Αθ. 3279/1980 ΝοΒ 1980.106, Εφ. Πατρ. 167/1981 ΑρχΝ 1982.137) κτλ.

Όμως, παρά ταύτα, σχεδόν όλες οι τράπεζες (Citibank, Eurobank, Εθνική, Ταμιευτήριο κ.ο.κ), διά των εκπροσώπων, στελεχών τους κτλ, αγνοώντας τα προεκτεθέντα και τις συνεχείς οχλήσεις, αδικοπραγούν εξακολουθητικά εις βάρος των πολιτών, ιδιαίτερα κατά την τελευταία τριετία της μνημονιακής, ως άνω, καταστάσεως, αδιαφορώντας εντελώς για την τοιαύτη συμπεριφορά τους. Συγκεκριμένα, εξακολουθούν να

εισπράττουν σε λογαριασμούς κυρίως πιστωτικών καρτών, μηνιαίως, **τόκους σχεδόν τριπλάσιους των δικαιοπρακτικών (πλέον του 20%)** χωρίς ασφαλώς να λαμβάνεται καθόλου υπόψη από την πλευρά τους η εν γένει οικονομική κατάσταση της χώρας και των πολιτών της, ιδία των άνεργων, μισθωτών, συνταξιούχων κ.ο.κ.

Πρόκειται ξεκάθαρα για λήψη τοκογλυφικών αφελημάτων από την πλευρά των τραπεζών, κατά ΠΡΟΦΑΝΗ (πρόδηλη, οφθαλμοφανή, αναμφισβήτητη, προσκρούουσα στο κοινό περί δικαίου αίσθημα, προκαλούσα ιδιαιτέρως δυσμενή εντύπωση) υπέρβαση των ορίων του άρθρου 281 ΑΚ και ιδιαίτερα του κοινωνικού και οικονομικού σκοπού του ασκούμενου δικαιώματος. Κατά την πάγια δε θέση της νομολογίας, κατ' επάγγελμα θεωρείται ότι πράττει ο υπαίτιος της τοκογλυφίας, όταν ενεργεί τοκογλυφικές πράξεις κατ' επανάληψη με σκοπό να ποριστεί από αυτές εισόδημα. Μάλιστα αρκεί και η τέλεση μιας μόνον πράξεως, όταν από αυτήν, ενόψει και της διάρκειας των λοιπών περιστάσεων, που τη συνοδεύουν, προκύπτει η επιδίωξη πορισμού εισοδήματος βάσει σχεδίου κτλ (ΑΠ 2024/2005 Ποιν. Λ. 2005. 1903, Συμβ ΑΠ 1384/2007 ΤΝΠ ΔΣΑ).

Επειδή, εν προκειμένω, στοιχειοθετείται αντικειμενικά και υποκειμενικά τοκογλυφία.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Συντρέχει νόμιμη περίπτωση άσκησης ποινικής δίωξης για τοκογλυφία.

Ο αναγγέλλων ιδιώτης Ιωάννης Ε. Ζώης Συγγραφέας, τ. Εφέτης

Υ.Γ. Ο τύπος της Κυριακής περιέλαβε λίστα των «χρυσών» αμοιβών στην ΕΡΤ, ως εξής : Λυριτζής Βασίλειος 324.000 ευρώ, Οικονόμου Δημήτριος 324.000 ευρώ, ΤΣΟΥΓΚΑΛΑ ΜΠΗΛΙΩ, άκουσον –άκουσον, 176.400 ευρώ κ.ο.κ. Μήπως κ. Εισαγγελέα (του ΑΠ) η συγκεκριμένη λίστα αποτελεί «ντοκουμέντο» κακουργηματικής, παρακαλώ, απιστίας; Όχι, όχι,

αναμφίβολα η Δικαιοσύνη είναι... ανεξάρτητη και επιπλέον ... γνωρίζει το νόμο!

Παρεμπιπτόντως, προσωπικά θα ήθελα έναν Πρόεδρο, έναν Εισαγγελέα του ΑΠ σαν τον Ζηλήμονα. Συγκεκριμένα, όταν κάποτε ο Πρωθυπουργός Ελ. Βενιζέλος κάλεσε, διά του διευθυντού του ιδιαιτέρου του γραφείου, τον αείμνηστο Πρόεδρο του Αρείου Πάγου Ζηλήμονα, να τον επισκεφθεί στο πρωθυπουργικό γραφείο, ο τελευταίος απάντησε ως ακολούθως : «Ο Πρόεδρος του Αρείου Πάγου θα το θεωρούσε τιμήν του να δεχθεί στο γραφείο του τον Αρχηγό της Εκτελεστικής Λειτουργίας. Ο Πρόεδρος του Α.Π. είναι στο γραφείο του καθημερινώς από τις 9 έως τη 1 το μεσημέρι». Ο Βενιζέλος, άνευ ετέρου, πήγε στο γραφείο του Προέδρου του Α.Π.!

Αρθρο στην εφημερίδα των Τρικάλων “Πρωινός Λόγος”, 18-6-2013.